

Nr 95.

Av herr **Larsson, Sam**, *angående viss ändring i förordningen om arvsskatt och skatt för gåva.*

1937 års riksdag beslöt med anledning av motion att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville — med beaktande av vad bevillningsutskottet i sitt betänkande nr 24 anfört — föranstalta om utredning rörande ändring i förordningen den 19 november 1914 om arvsskatt och skatt för gåva beträffande sådana skattskyldiga, som kunna betraktas såsom trotjänare, samt för riksdagen framlägga det förslag, till vilket utredningen kan föranleda.

Denna riksdagens framställning synes mig vara synnerligen starkt motiverad. Det torde emellertid finnas anledning att undersöka, huruvida icke arvs- och gåvoskatten även på andra områden än beträffande trotjänare drabbar allt för hårt och därför bör lindras.

Ett fall, som kommit till min kännedom, må tjäna till belysning av vad jag i ett avseende åsyftar.

En fru, som nyligen avled, hade testamenterat en summa till sin sons änka. Eftersom sonen avlidit före modern, betraktades hans änka såsom oskyld, och arvsskatten utgick därför enligt den dyraste klassen. I dylika fall borde ändring kunna ske, åtminstone så, att sons änka kunde anses jämförlig med syskons avkomling, för vilka arvsskatt utgår enligt klass II.

När fråga är om donationer till betydelsefulla välgörande eller eljest allmännyttiga ändamål synes också en lindring av arvsskattebestämmelserna böra tagas under omprövning. Ur det allmännas synpunkt måste det vara angeläget att uppmuntra till sådana donationer, som exempelvis avse ungdoms uppfostran. Av egen erfarenhet vet jag att arvsskattebestämmelserna utgjort hinder för tillkomsten av sådana donationer, och det är mycket naturligt om en person, som tänkt verkställa testamentariska förordnanden till förmån för allmännyttiga ändamål, känner det som en straffskatt på sitt goda medborgarsinne, då han erfar, att dylik donation av staten beskattas högre än den arvslott, som utgår till exempelvis hans barn eller deras avkomlingar.

På grund av nu i korthet angivna skäl synes det mig vara önskvärt att reglerna för arvs- och gåvoskatten underkastas en granskning i syfte att erhålla en bättre avvägning av grunderna för denna beskattning.

Jag hemställer därför,

att riksdagen måtte besluta att hos Kungl. Maj:t anhålla om utredning rörande sådan ändring i förordningen den 19

november 1914 om arvsskatt och skatt för gåva, som ovan angivits, samt att för riksdagen framlägges det förslag, till vilket utredningen kan föranleda.

Stockholm den 21 januari 1938.

Sam Larsson.
